

Alimentația în context social - limite, provocări, preferințe

Contextul social -
efectele puternice și
omniprezente pe care mediul
social înconjurător le are
asupra opțiunilor și
experiențelor consumatorilor.
El subliniază influența
factorilor sociali asupra
comportamentului individului
și a luării deciziilor legate de
alimentație.



Malnutriția contribuie major la mortalitatea infantilă la nivel mondial. Ea apare adesea dintr-o interacțiune complexă a factorilor, inclusiv statutul socioeconomic, inegalitatea de gen, instabilitatea politică, insecuritatea alimentară și aportul alimentar deficitar.

Cu toate acestea, accesul și experiențele de nutriție adecvată variază între copiii, iar provocările cu acestea le pot împiedica dezvoltarea și le pot compromite bunăstarea. Anumite grupuri, cum ar fi copiii instituționalizați/copiii cu dizabilități, pot prezenta un risc deosebit de nutriție inadecvată și sechelele acesteia.



În ciuda dovezilor care sugerează expunerea copiilor cu dizabilități la risc mai mare de malnutriție, se constată excluderea lor din programe de nutriție, comparativ cu copiii fără dizabilități. Există dovezi limitate cu privire la rezultatele nutriționale ale copiilor cu dizabilități în studiile de sănătate la scară globală.



Copiii instituționalizați sau din alte medii vulnerabile reprezintă o populația uitată pentru sectorul nutriției. Acest grup rămâne deosebit de vulnerabil la subnutriție, dar există multe lacune în ceea ce privește datele și serviciile, în special pentru cei cu dizabilități.

Dizabilitatea este adesea văzută ca un subiect de specialitate și prin urmare, nu este integrată în educația practicienilor în nutriție, sănătate și dezvoltarea copilului. Formarea pre și continuă a profesioniștilor ar duce la crearea legăturilor dintre dizabilitate și nutriție, ar crește gradul de conștientizare cu privire la cerințele nutriționale specifice ale copiilor cu dizabilități și ar extinde programele și practicile mai inclusive.



Centrul de Plasament sau casele de tip familial în conformitate cu legislația, au misiunea de a asigura copiilor/tinerilor cu sau fără dizabilități, separați definitiv sau temporar de părinți, găzduire pe perioadă determinată, educație, consiliere socială și psihologică, dezvoltarea abilităților și competențelor, socializare și petrecere a timpului liber, hrana, suport în vederea reducerii efectelor situațiilor de criză, suport pentru reușita integrării/reintegrării copilului sau în comunitate.

- 
- *“Cuantumul alocației de hrană pentru copiii din serviciile de zi publice și pentru copiii și tinerii pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială într-un serviciu public de tip rezidențial, pentru copiii aflați în case de tip familial, precum și pentru mamele protejate în centre maternale este de 22 de lei.”*

- Putem recunoaște eforturile făcute pentru îmbunătățirea sistemului de protecție a copilului din România atât la nivel legislativ, cât și al practicilor de lucru. Totuși, rămân încă multe provocări pentru ca per ansamblu să se poată afirma că sistemul de protecție specială a copilului din România reprezintă un sistem centrat pe drepturile copiilor.
- Includerea copiilor cu dizabilități în serviciile de nutriție și luarea în considerare a nevoilor lor specifice va contribui la accesul incluziv și echitabil la nutriție ca drept fundamental al omului.

